Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 27 iunie 1985

privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului

(85/337/CEE)

(JO L 175, 5.7.1985, p. 40)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997	L 73	5	14.3.1997
►**M2**	Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003	L 156	17	25.6.2003

▼B

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 27 iunie 1985

privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului

(85/337/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 100 și 235,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Adunării ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([3]),

întrucât programele de acțiune ale Comunităților Europene din 1973 ([4]) și 1977 ([5]) privind mediul, precum și programul de acțiune din 1983 ([6]), ale căror principii generale au fost aprobate de către Consiliul Comunităților Europene și de către reprezentanții guvernelor statelor membre, subliniază faptul că cea mai bună politică de mediu este, mai degrabă, prevenirea apariției poluării sau a fenomenelor nocive la origine decât încercarea ulterioară de a neutraliza efectele acestora; întrucât aceste programe susțin necesitatea de a se lua în considerare efectele asupra mediului cât mai devreme posibil în toate procesele de planificare tehnică și luare de decizii; întrucât, în acest scop, aceste programe asigură punerea în aplicare a procedurilor necesare evaluării unor asemenea efecte;

întrucât neconcordanțele între legislațiile în vigoare în diferite state membre în materie de evaluare a efectelor proiectelor publice și private asupra mediului pot genera condiții de concurență inegale și, prin urmare, pot afecta direct funcționarea pieței comune; întrucât, în consecință, este necesară apropierea legislațiilor interne în domeniu, în temeiul articolului 100 din tratat;

întrucât, mai mult, este necesar să se realizeze unul dintre obiectivele Comunității în domeniul protecției mediului și al calității vieții;

întrucât, deoarece tratatul nu a prevăzut competențele necesare în acest scop, trebuie să se recurgă la articolul 235 din tratat;

întrucât principiile generale pentru evaluarea efectelor asupra mediului trebuie introduse în vederea suplimentării și a coordonării procedurilor de autorizare a proiectelor publice și private care pot avea un impact important asupra mediului;

întrucât autorizarea proiectelor publice și private care pot avea efecte importante asupra mediului se acordă numai după ce s-a efectuat o evaluare prealabilă a posibilelor efecte importante ale acestor proiecte asupra mediului; întrucât această evaluare trebuie să se desfășoare pe baza informațiilor adecvate furnizate de către inițiatorul proiectului și poate fi completată de către autorități și de către persoanele implicate în proiectul respectiv;

întrucât este necesar ca principiile evaluării efectelor asupra mediului să se armonizeze, în special, în ceea ce privește proiectele care fac obiectul evaluării, cu principalele obligații ale inițiatorilor proiectului și cu conținutul evaluării;

([1]) JO C 169, 9.7.1980, p. 14.
([2]) JO C 66, 15.3.1982, p. 89.
([3]) JO C 185, 27.7.1981, p. 8.
([4]) JO C 112, 20.12.1973, p. 1.
([5]) JO C 139, 13.6.1977, p. 1.
([6]) JO C 46, 17.2.1983, p. 1.

▼B

întrucât anumite tipuri de proiecte prezintă efecte importante asupra mediului şi întrucât acestea trebuie să constituie în general obiectul unor evaluări sistematice;

întrucât alte tipuri de proiecte pot să nu prezinte efecte importante asupra mediului în orice situaţie şi întrucât aceste proiecte ar trebui evaluate doar dacă statele membre consideră evaluarea necesară din punctul de vedere al caracteristicilor acestora;

întrucât, pentru proiectele care constituie obiectul evaluării, trebuie să se furnizeze o anumită cantitate minimă de informaţii referitoare la proiect şi la efectele sale;

întrucât efectele pe care un proiect le are asupra mediului trebuie evaluate pentru a se ţine seama de eforturile de a proteja sănătatea umană, de a contribui prin intermediul unui mediu mai bun la calitatea vieţii, de a asigura păstrarea diversităţii speciilor şi de a conserva capacitatea de reproducere a ecosistemului ca resursă fundamentală de viaţă;

întrucât, cu toate acestea, prezenta directivă nu se aplică proiectelor ale căror detalii sunt adoptate printr-un act legislativ special de drept intern, deoarece obiectivele urmărite de prezenta directivă, inclusiv obiectivul transmiterii informaţiilor, sunt realizate prin intermediul procesului legislativ;

întrucât, în plus, poate să se dovedească oportun, în cazuri excepţionale, ca anumite proiecte speciale să fie exceptate de la procedurile de evaluare prevăzute de prezenta directivă, cu condiţia ca informaţiile necesare în acest sens să fie comunicate Comisiei,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

(1) Prezenta directivă se aplică evaluării efectelor proiectelor publice şi private care pot avea efecte importante asupra mediului.

(2) În sensul prezentei directive:

„proiect” înseamnă:

— executarea lucrărilor de construcţii sau a altor instalaţii sau scheme;

— alte intervenţii în mediul natural şi asupra peisaFjului, inclusiv cele care implică exploatarea resurselor minerale;

„iniţiatorul proiectului” înseamnă:

persoana care solicită autorizarea unui proiect privat sau autoritatea publică iniţiatoare a unui proiect;

„autorizaţie” înseamnă:

decizia autorităţii sau a autorităţilor competente care împuternicesc iniţiatorul proiectului să îşi realizeze proiectul;

▼M2

„publicul”:

una sau mai multe persoane fizice sau juridice şi, în conformitate cu legislaţia sau practica naţională, asociaţiile, organizaţiile sau grupurile constituite de acestea;

„publicul interesat”:

publicul afectat sau care ar putea fi afectat de sau care este interesat de procedurile de adoptare a deciziilor în domeniul mediului menţionate la articolul 2 alineatul (2); în sensul prezentei definiţii, se consideră că sunt interesate organizaţiile nonguvernamentale care promovează protecţia mediului şi care îndeplinesc toate cerinţele prevăzute în legislaţia internă;

▼B

(3) Autoritatea sau autoritățile competente sunt cele desemnate de către statele membre ca fiind răspunzătoare de îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezenta directivă.

▼M2

(4) Statele membre pot decide, de la caz la caz, dacă legislația internă prevede astfel, să nu aplice prezenta directivă proiectelor care servesc unor obiective de siguranță națională în cazul în care consideră că aplicarea acesteia ar avea efecte adverse asupra acestor scopuri.

▼B

(5) Prezenta directivă nu se aplică proiectelor ale căror detalii sunt adoptate printr-un act legislativ special de drept intern, deoarece obiectivele urmărite de prezenta directivă, inclusiv transmiterea informațiilor, sunt realizate prin intermediul procesului legislativ.

Articolul 2

▼M1

(1) Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura că, înaintea acordării autorizației, proiectele care ar putea avea efecte importante asupra mediului, în temeiul, *inter alia*, al naturii, al dimensiunii și al localizării lor, sunt supuse unei cereri de autorizare și unei evaluări a efectele lor. Aceste proiecte sunt definite la articolul 4.

▼B

(2) Evaluarea efectelor asupra mediului poate fi integrată în cadrul procedurilor existente de autorizare a proiectelor în statele membre sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, în cadrul altor proceduri sau în cadrul procedurilor care urmează a fi stabilite în conformitate cu obiectivele prezentei directive.

▼M1

(2a) Statele membre pot prevedea o procedură unică pentru a îndeplini cerințele prezentei directive și ale Directivei 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării ([1]).

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 7, în cazuri excepționale, statele membre pot excepta un anumit proiect, în totalitate sau în parte, de la dispozițiile prevăzute de prezenta directivă.

▼B

În acest caz, statele membre:

▼M2

(a) evaluează în ce măsură ar fi potrivită o altă formă de evaluare;

(b) pun la dispoziția publicului interesat informațiile obținute prin alte forme de evaluare menționate la litera (a), informațiile privind decizia de scutire și motivele acordării acesteia;

▼B

(c) informează Comisia, înaintea acordării aprobării, despre motivele care justifică acordarea scutirii și îi furnizează, dacă este cazul, informațiile puse la dispoziția propriilor resortisanți.

Comisia transmite de îndată documentele primite celorlalte state membre.

Comisia informează anual Consiliul cu privire la aplicarea prezentului alineat.

▼M1

Articolul 3

Evaluarea impactului asupra mediului identifică, descrie și evaluează într-o manieră corespunzătoare, în funcție de fiecare caz și în confor-

([1]) JO L 257, 10.10.1996, p. 26.

▼M1

mitate cu articolele 4 şi 11, efectele directe şi indirecte ale unui proiect asupra următorilor factori:

— oameni, faună şi floră;

— sol, apă, aer, climă şi peisaj;

— bunuri materiale şi patrimoniu cultural;

— interacţiunea dintre factorii menţionaţi la prima, a doua şi a treia liniuţă.

Articolul 4

(1) Sub rezerva articolului 2 alineatul (3), proiectele enumerate la anexa I se supun unei evaluări în conformitate cu articolele 5-10.

(2) Sub rezerva articolului 2 alineatul (3), pentru proiectele enumerate la anexa II, statele membre stabilesc

(a) pe baza unei analize de caz

sau

(b) pe baza pragurilor sau a criteriilor fixate de statul membru,

în cazul în care proiectul trebuie supus unei evaluări în conformitate cu articolele 5-10.

Statele membre pot decide aplicarea ambelor proceduri prevăzute la literele (a) şi (b).

(3) Atunci când se efectuează o analiză de caz sau se fixează praguri sau criterii în sensul alineatului (2), se ţine seama de criteriile de selecţie relevante stabilite la anexa III.

(4) Statele membre garantează că deciziile luate de autorităţile competente în conformitate cu alineatul (2) sunt puse la dispoziţia publicului.

Articolul 5

(1) În cazul proiectelor care, în temeiul articolului 4, trebuie supuse unei evaluări a impactului asupra mediului, în conformitate cu articolele 5-10, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura că întreprinzătorul furnizează, într-o formă corespunzătoare, informaţiile precizate la anexa IV, în măsura în care:

(a) statele membre consideră că informaţiile sunt relevante pentru un anumit stadiu al procedurii de autorizare, în funcţie de caracteristicile specifice ale unui proiect dat sau ale unui tip de proiect sau de elementele de mediu care ar putea fi afectate;

(b) statele membre consideră că, în mod normal, i se poate solicita unui întreprinzător să reunească aceste informaţii, ţinând seama, *inter alia*, de cunoştinţele şi metodele de evaluare existente.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că, în cazul în care întreprinzătorul solicită acest lucru, anterior prezentării unei cereri de autorizare, autoritatea competentă emite un aviz cu privire la informaţiile pe care întreprinzătorul trebuie să le furnizeze în conformitate cu alineatul (1). Autoritatea competentă consultă întreprinzătorul şi autorităţile menţionate la articolul 6 alineatul (1) înaintea emiterii avizului. Faptul că autoritatea a emis un aviz în conformitate cu prezentul alineat nu o împiedică să solicite ulterior întreprinzătorului să prezinte informaţii suplimentare.

Statele membre pot cere autorităţilor competente să emită un aviz, indiferent dacă întreprinzătorul solicită sau nu acest lucru.

(3) Informaţiile care trebuie furnizate de întreprinzător în conformitate cu alineatul (1) cuprind cel puţin:

▼M1

— o descriere a proiectului, incluzând informații referitoare la locul, concepția și dimensiunile acestuia;

— o descriere a măsurilor preconizate pentru a evita, a reduce și, dacă se poate, a remedia efectele negative importante;

— datele necesare pentru a identifica și evalua principalele efecte pe care proiectul ar putea să le aibă asupra mediului;

— un plan al principalelor alternative studiate de întreprinzător și o expunere a principalelor motive care stau la baza alegerii sale, ținând seama de efectele asupra mediului;

— un rezumat nontehnic al informațiilor menționate la liniuțele anterioare.

(4) Statele membre asigură, dacă este necesar, că autoritățile care dețin informații relevante, în special cu privire la articolul 3, pun aceste informații la dispoziția întreprinzătorului.

▼B

Articolul 6

▼M1

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că autoritățile care ar putea fi interesate de un proiect, prin natura responsabilităților lor specifice în materie de mediu, au posibilitatea să emită avizul cu privire la informațiile furnizate de întreprinzător și la cererea de autorizare. În acest sens, statele membre desemnează autoritățile care trebuie consultate, în general sau de la caz la caz. Informațiile adunate sunt transmise autorităților respective în temeiul articolului 5. Statele membre stabilesc normele de aplicare privind consultarea.

▼M2

(2) Publicul este informat, fie prin anunțuri publice, fie prin alte mijloace adecvate, precum mijloacele electronice, dacă acestea sunt disponibile, cu privire la următoarele aspecte la începutul procedurii de luare a deciziilor privind mediul menționată la articolul 2 alineatul (2) și de îndată ce informațiile pot fi furnizate în limite rezonabile:

(a) cererea de autorizare;

(b) faptul că proiectul este supus unei proceduri de evaluare a impactului asupra mediului și, după caz, faptul că se aplică articolul 7;

(c) datele privind autoritățile competente responsabile de luare a deciziei, cele de la care pot fi obținute informații relevante, cele cărora le pot fi prezentate observații sau întrebări și detalii privind termenele pentru transmiterea observațiilor și a întrebărilor;

(d) natura deciziilor posibile sau, în cazul în care există, a proiectului de decizie;

(e) o precizare privind disponibilitatea informațiilor colectate în conformitate cu articolul 5;

(f) o precizare a orelor și a locurilor în care și a mijloacelor prin care vor fi oferite informațiile relevante;

(g) detalii privind sistemele de participare a publicului instituite în conformitate cu alineatul (5) al prezentului articol.

(3) Statele membre se asigură că următoarele elemente sunt puse la dispoziția publicului interesat, în termene rezonabile:

(a) orice informații colectate în conformitate cu articolul 5;

(b) în conformitate cu legislația internă, principalele rapoarte și îndrumări emise pentru autoritatea sau autoritățile competente în momentul în care publicul interesat este informat în conformitate cu alineatul (2) al prezentului articol;

▼M2

(c) în conformitate cu dispozițiile Directivei 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul public la informații privind mediul [1], alte informații decât cele menționate la articolul 2 al prezentului articol care sunt relevante pentru decizia adoptată în conformitate cu articolul 8 și care devin disponibile numai după ce publicul interesat a fost informat în conformitate cu alineatul (2) al prezentului articol.

(4) Publicului interesat trebuie să i se ofere de la început ocazii efective de a participa la procedurile de adoptare a deciziilor privind mediul prevăzute la articolul 2 alineatul (2) și, în acest scop, trebuie să aibă dreptul de a exprima observații și opinii destinate autorității sau autorităților competente atunci când toate opțiunile sunt posibile și înainte de luarea unei decizii asupra cererii de autorizare.

(5) Normele de informare a publicului (de exemplu lipirea unor afișe pe o anumită rază sau publicarea în ziarele locale) și de consultare a publicului interesat (de exemplu prin depunerea de materiale în scris sau prin anchete publice) se stabilesc de către statele membre.

(6) Trebuie prevăzute termene rezonabile pentru diferitele etape, care să permită suficient timp pentru informarea publicului și să permită publicului interesat să se pregătească și să participe efectiv la adoptarea deciziilor privind mediul sub rezerva dispozițiilor al prezentului articol.

▼M1

Articolul 7

▼M2

(1) În cazul în care un stat membru are cunoștință de faptul că este posibil ca un proiect să aibă efecte semnificative asupra mediului din alt stat membru sau în cazul în care un stat membru care este posibil să fie afectat în mod semnificativ solicită acest lucru, statul membru pe al cărui teritoriu se intenționează să fie realizat proiectul trimite statului membru afectat cât mai repede posibil și cel târziu atunci când informează propriul său public, *inter alia*:

(a) o descriere a proiectului, însoțită de informațiile disponibile privind posibilul impact transfrontalier al acestuia;

(b) informații privind natura deciziei care ar putea fi adoptată

și îi acordă celuilalt stat membru un termen rezonabil pe parcursul căruia acesta să precizeze dacă dorește să participe la procedurile de adoptare a deciziilor privind mediul menționate la articolul 2 alineatul (2), putând include informațiile menționate la alineatul (2) al prezentului articol.

(2) În cazul în care un stat membru care primește informații în temeiul alineatului (1) precizează faptul că intenționează să participe la procedurile de adoptare a deciziilor privind mediul menționate la articolul 2 alineatul (2), statul membru pe al cărui teritoriu se intenționează derularea proiectului trimite statului membru afectat, în cazul în care încă nu a făcut acest lucru, informațiile solicitate în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) literele (a) și (b).

▼M1

(3) În plus, statele membre în cauză, fiecare în măsura în care este interesat:

(a) dispun ca informațiile prevăzute la alineatele (1) și (2) să fie puse, într-un termen rezonabil, la dispoziția autorităților menționate la articolul 6 alineatul (1) și publicului vizat de pe teritoriul statului membru care ar putea fi afectat în mod considerabil și

(b) garantează că autoritățile respective și publicul interesat au posibilitatea, înainte ca proiectul să fie autorizat, să își comunice avizul,

[1] JO L 41, 14.2.2003, p. 26.

▼M1

într-un termen rezonabil, cu privire la informațiile transmise, autorității competente din statul membru pe al cărui teritoriu urmează să se desfășoare proiectul.

(4) Statele membre în cauză intră în consultări care se referă, *inter alia*, la eventualele efecte transfrontaliere ale proiectului și la măsurile destinate să reducă sau să elimine aceste efecte și stabilesc un termen rezonabil pentru durata perioadei de consultare.

▼M2

(5) Normele de punere în aplicare a prezentului articol pot fi stabilite de statele membre în cauză și sunt de asemenea natură încât să îi permită publicului interesat de pe teritoriul statului membru afectat să participe efectiv la procedurile de adoptare a deciziilor privind mediul menționate la articolul 2 alineatul (2) privind proiectul.

▼M1

Articolul 8

Rezultatele consultărilor și informațiile adunate în temeiul articolelor 5, 6 și 7 trebuie luate în considerare în cadrul procedurii de autorizare.

Articolul 9

▼M2

(1) La adoptarea unei decizii privind acordarea sau refuzul acordului cu privire la dezvoltare, autoritatea sau autoritățile competente informează publicul în acest sens în conformitate cu procedurile adecvate și pune la dispoziția publicului următoarele informații:

— conținutul deciziei și orice condiții anexate acesteia;

— după examinarea preocupărilor și a opiniilor exprimate de către publicul interesat, principalele motive și considerații pe care se bazează decizia, inclusiv informații privind procesul de participare a publicului;

— în cazul în care este necesar, o descriere a principalelor măsuri de evitare, de reducere și, în cazul în care este posibil, de compensare a efectelor adverse cele mai importante.

(2) Autoritatea sau autoritățile competente informează orice stat membru care a fost consultat în conformitate cu articolul 7, transmițându-i informațiile menționate la alineatul (1) al prezentului articol.

Statele membre consultate se asigură ca informațiile să fie în mod adecvat puse la dispoziția publicului interesat pe teritoriile lor.

▼M1

Articolul 10

Dispozițiile prezentei directive nu aduc atingere obligației autorităților competente de a respecta limitele impuse de actele administrative de drept intern și de practicile legale acceptate cu privire la secretul industrial și comercial, inclusiv la proprietatea intelectuală și la protecția interesului public.

În cazul aplicării articolul 7, transmiterea de informații unui alt stat membru și primirea de informații de către alt stat membru constituie obiectul restricțiilor în vigoare în statul membru în care este propus proiectul.

▼M2

Articolul 10a

Statele membre se asigură, în conformitate cu sistemul legislativ intern aplicabil, că membrii publicului interesat:

(a) care au un interes suficient sau

(b) care pretind încălcarea unui drept, atunci când procedurile de drept administrativ al unui stat membru impun această condiție preliminară

▼M2

au acces la o cale de atac în fața unei instanțe judiciare sau unui organism independent sau imparțial instituit în conformitate cu legea, prin care este contestată legalitatea de fond sau de procedură a deciziilor, a acțiunilor sau a omisiunilor care intră sub incidența dispozițiilor privind participarea publicului din prezenta directivă.

Statele membre stabilesc stadiul în care pot fi contestate deciziile, acțiunile sau omisiunile.

Statele membre stabilesc ce înseamnă interes suficient și încălcarea unui drept în conformitate cu obiectivul de a acorda un acces amplu la justiție a publicului interesat. În acest sens, interesul oricărei organizații nonguvernamentale care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (2) este considerat suficient în sensul literei (a) a prezentului articol. Se consideră că aceste organizații au drepturi care pot fi încălcate în sensul literei (b) a prezentului articol.

Dispozițiile prezentului articol nu exclud posibilitatea unei căi de atac prealabile pe lângă o autoritate administrativă și nu afectează obligația de epuizare a tuturor căilor de atac administrative înainte de a recurge la procedurile de atac judiciare, atunci când legislația internă prevede o astfel de obligație.

Orice astfel de procedură trebuie să fie corectă, echitabilă, rapidă și cu un cost care să nu fie prohibitiv.

Pentru creșterea eficienței dispozițiilor prezentului articol, statele membre se asigură că informațiile practice privind accesul la căile de atac administrative și judiciare sunt puse la dispoziția publicului.

▼B

Articolul 11

(1) Statele membre și Comisia schimbă informații pe baza experienței dobândite prin aplicarea prezentei directive.

▼M1

(2) În special, statele membre informează Comisia cu privire la orice criterii și/sau praguri fixate pentru selectarea proiectelor în cauză, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2).

▼B

(3) După 5 ani de la notificarea prezentei directive, Comisia trimite Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea și eficiența directivei. Raportul este elaborat pe baza schimbului de informații menționat mai sus.

(4) Pe baza acestui schimb de informații, Comisia transmite Consiliului, dacă este necesar, propuneri suplimentare pentru o aplicare cât mai coordonată a prezentei directive.

Articolul 12

(1) Statele membre iau măsurile necesare, în conformitate cu prezenta directivă, în termen de trei ani de la notificarea acesteia ([1]).

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

▼M1

———————

▼B

Articolul 14

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

———————

([1]) Prezenta directivă a fost notificată statelor membre la data de 3 iulie 1985.

▼M1

ANEXA I

PROIECTE CARE INTRĂ SUB INCIDENȚA ARTICOLULUI 4 ALINEATUL (1)

1. Rafinării de țiței (cu excepția întreprinderilor care fabrică doar lubrifianți din țiței) și instalații de gazeificare și lichefiere a minimum 500 tone de cărbune sau șist bituminos pe zi.

2. — Centrale termoelectrice și alte instalații de combustie cu o putere termică de minimum 300 megawați și

   — centrale nucleare și alte reactoare nucleare, inclusiv dezafectarea sau dezasamblarea acestor centrale sau reactoare (*) (cu excepția instalațiilor de cercetare pentru producerea și transformarea materialelor fisionabile și fertile, a căror putere maximă nu depășește 1 kilowatt de sarcină termică continuă).

3. (a) Instalații pentru retratarea combustibililor nucleari iradiați;

   (b) instalații destinate:

   — producerii sau îmbogățirii combustibililor nucleari;

   — tratării combustibililor nucleari iradiați sau deșeurilor cu un înalt nivel de radioactivitate;

   — depozitării finale a combustibililor nucleari iradiați;

   — în exclusivitate depozitării finale a deșeurilor radioactive;

   — în exclusivitate depozitării (pe o perioadă mai mare de 10 ani) a combustibililor nucleari iradiați sau a deșeurilor radioactive într-un loc diferit de cel de producție.

4. — Topitorii integrate pentru producerea primară a fontei și a oțelului;

   — instalații destinate producerii metalelor brute neferoase din minereuri, concentrate din minereu sau materii prime secundare prin procedee metalurgice, chimice sau electrolitice.

5. Instalații pentru extragerea azbestului și pentru prelucrarea și transformarea azbestului și a produselor care conțin azbest: pentru produse din azbociment, cu o producție anuală de peste 20 000 tone de produse finite, pentru garnituri de fricțiune, cu o producție anuală de peste 50 tone de produse finite și pentru alte utilizări ale azbestului, cu cantități utilizate de peste 200 tone pe an.

6. Instalații chimice integrate, adică instalații pentru fabricarea la scară industrială a substanțelor prin utilizarea unor procedee de conversie chimică, în care mai multe unități sunt grupate și legate funcțional și care sunt destinate:

   (i) fabricării produselor chimice organice de bază;

   (ii) fabricării produselor chimice anorganice de bază;

   (iii) fabricării îngrășămintelor pe bază de fosfor, azot și potasiu (îngrășăminte simple sau compuse);

   (iv) fabricării produselor fitosanitare de bază și a substanțelor biocide;

   (v) fabricării produselor farmaceutice de bază prin utilizarea unui procedeu chimic sau biologic;

   (vi) fabricării explozibililor.

7. (a) Construirea de linii pentru traficul feroviar de lungă distanță și de aeroporturi ([1]) cu o lungime a pistei de minimum 2 100 m;

(*) Centralele nucleare și alte reactoare nucleare nu se mai încadrează în această categorie după ce întreg combustibilul nuclear și alte elemente contaminate radioactiv au fost complet îndepărtate din instalație.

([1]) În sensul prezentei directive, noțiunea de „aeroport” corespunde definiției date prin Convenția de la Chicago din 1944 care instituie Organizația Internațională a Aviației Civile (anexa 14).

▼M1

(b) construirea de autostrăzi și șosele ([1]);

(c) construirea unei șosele cu patru sau mai multe benzi sau realinierea și/sau lărgirea unei șosele existente cu două sau mai puține benzi pentru a o transforma într-o șosea cu patru sau mai multe benzi, în cazul în care șoseaua nou-constituită sau porțiunea de șosea realiniată și/sau lărgită se întinde pe o lungime de cel puțin 10 km.

8. (a) Căi navigabile interne și porturi pentru traficul navigabil intern care să permită accesul ambarcațiunilor de peste 1 350 tone;

(b) porturi comerciale, cheiuri pentru încărcare și descărcare legate de uscat și porturi de larg (cu excepția cheiurilor pentru bacuri) care permit traficul ambarcațiunilor de peste 1 350 tone.

9. Instalații de eliminare a deșeurilor periculoase (adică a deșeurilor pentru care se aplică Directiva 91/689/CEE ([2]) prin incinerare, tratare chimică (procedee definite la anexa IIA la Directiva 75/442/CEE ([3]), la poziția D9) sau prin îngropare.

10. Instalații de eliminare a deșeurilor nepericuloase prin incinerare, tratare chimică (procedee definite la anexa IIA la Directiva 75/442/CEE, la poziția D9) cu o capacitate de peste 100 tone pe zi.

11. Sisteme de captare și de reîncărcare artificială a apei subterane în care volumul anual de apă captată sau reîncărcată atinge sau depășește 10 milioane de metri cubi.

12. (a) Lucrări de transfer al resurselor de apă între bazine fluviale, în cazul în care respectivul transfer vizează prevenirea eventualelor penurii de apă și în care volumul anual de apă transferată depășește 100 de milioane metri cubi;

(b) în toate celelalte cazuri, lucrări de transfer al resurselor de apă între bazine fluviale, în cazul în care debitul mediu anual, prevăzut pentru mai mulți ani, al bazinului de captare depășește 2 000 de milioane metri cubi și în cazul în care volumul apei transferate este mai mare decât 5 % din acest debit.

Din ambele situații se exclude transferul apei potabile furnizate în rețea.

13. Instalații de tratare a apei reziduale cu o capacitate superioară celei prevăzute pentru un echivalent de 150 000 de locuitori, în conformitate cu articolul 2 punctul 6 din Directiva 91/271/CEE ([4]).

14. Extracția petrolului și a gazelor naturale în scopuri comerciale, în cazul în care cantitatea extrasă depășește 500 tone de petrol pe zi sau 500 000 metri cubi de gaz pe zi.

15. Baraje și alte instalații destinate reținerii sau depozitării permanente a apei, în cazul în care noul volum de apă sau volumul suplimentar de apă reținută sau depozitată depășește 10 milioane metri cubi.

16. Conducte pentru transportul gazului, al petrolului sau al produselor chimice cu un diametru mai mare de 800 mm și cu o lungime mai mare de 40 km.

17. Exploatații de creștere intensivă a păsărilor de curte și a porcinelor cu o capacitate care poate primi mai mult de:

(a) 85 000 de pui maturi, respectiv 60 000 de găini;

(b) 3 000 de porci de producție (cu o greutate mai mare de 30 kg) sau

(c) 900 de scroafe.

18. Instalații industriale destinate

(a) fabricării pastei de hârtie din lemn sau din alte materiale fibroase;

(b) fabricării hârtiei și a cartonului, cu o capacitate de producție de peste 200 tone pe zi.

([1]) În sensul prezentei directive, noțiunea de „șosea specială” corespunde definiției date prin Acordul european privind principalele artere de trafic internațional din 15 noiembrie 1975.

([2]) JO L 377, 31.12.1991, p. 20. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 94/31/CE (JO L 168, 2.7.1994, p. 28).

([3]) JO L 194, 25.7.1975, p. 39. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 94/3/CE a Comisiei (JO L 5, 7.1.1994, p. 15).

([4]) JO L 135, 30.5.1991, p. 40. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 1994.

▼M1

19. Cariere și exploatații miniere de suprafață, în cazul în care suprafața șantierului depășește 25 hectare sau, pentru turbării, 150 hectare.

20. Construirea cablurilor electrice suspendate cu o tensiune de minimum 220 kV și o lungime mai mare de 15 km.

21. Instalații de depozitare a petrolului, a produselor petrochimice sau chimice, cu o capacitate de minimum 200 000 tone.

▼M2

22. Orice modificare sau extindere a proiectelor enumerate în prezenta anexă în cazul în care o astfel de modificare sau extindere îndeplinește limitele prevăzute, după caz, în prezenta anexă.

▼M1

ANEXA II

PROIECTE CARE INTRĂ SUB INCIDENȚA ARTICOLULUI 4 ALINEATUL (2)

1. **Agricultura, silvicultura și acvacultura**

   (a) Proiecte pentru restructurarea proprietăților funciare rurale;

   (b) proiecte pentru folosirea terenului necultivat sau a suprafețelor seminaturale în scopul exploatării agricole intensive;

   (c) proiecte hidraulice agricole, inclusiv proiecte de irigare și de asanare și desecare a solului;

   (d) împăduriri inițiale și defrișări în vederea reconversiei solului;

   (e) instalații de creștere intensivă a animalelor de fermă (proiecte neincluse în anexa I);

   (f) piscicultură intensivă;

   (g) recuperarea terenului din mare.

2. **Industria extractivă**

   (a) Cariere, exploatații miniere la zi și turbării (proiecte neincluse la anexa I);

   (b) exploatații miniere subterane;

   (c) extracția mineralelor prin dragare marină sau fluvială;

   (d) foraje de mare adâncime, cu excepția forajelor pentru investigarea stabilității solului, în special:

      — foraj geotermic;

      — foraj pentru depozitarea deșeurilor nucleare;

      — foraj pentru alimentarea cu apă;

   (e) instalații industriale de suprafață pentru extracția cărbunelui, a petrolului, a gazelor naturale și a minereurilor, precum și a șistului bituminos.

3. **Industria energetică**

   (a) Instalații industriale pentru producerea electricității, a aburului și a apei calde (proiecte neincluse la anexa I);

   (b) instalații industriale pentru transportul gazelor, al aburului și al apei calde; transmiterea energiei electrice prin cabluri aeriene (proiecte neincluse la anexa I);

   (c) depozitarea la suprafață a gazelor naturale;

   (d) depozitarea în rezervoare subterane a gazelor combustibile;

   (e) depozitarea la suprafață a combustibililor fosili;

   (f) brichetarea industrială a huilei și a lignitului;

   (g) instalații pentru colectarea și tratarea deșeurilor radioactive (altele decât cele menționate la anexa I);

   (h) instalații pentru producerea energiei hidroelectrice;

   (i) instalații destinate transformării energiei eoliene în energie electrică (parcuri eoliene).

4. **Producerea și prelucrarea metalelor**

   (a) Instalații pentru producerea fontei sau a oțelului (fuziune primară sau secundară), inclusiv echipamente pentru turnare continuă;

   (b) instalații pentru prelucrarea metalelor feroase:

      (i) laminoare la cald;

      (ii) fierării cu ciocane;

      (iii) aplicarea unui strat protector metalic prin topire;

▼M1

(c) topitorii de metale feroase;

(d) instalații pentru topirea, inclusiv aliajul, metalelor neferoase, cu excepția metalelor prețioase, precum și a produselor de recuperare (rafinare, turnare prin topire etc.);

(e) instalații pentru tratarea de suprafață a metalelor și a materialelor plastice prin folosirea unor procedee electrolitice sau chimice;

(f) fabricarea și asamblarea autovehiculelor și fabricarea motoarelor pentru autovehicule;

(g) șantiere navale;

(h) instalații pentru construcția și reparația aeronavelor;

(i) fabricarea materialului feroviar;

(j) matrițare de fond prin materiale explozibile;

(k) instalații pentru calcinarea și sinterizarea minereurilor metalice.

5. **Industria de prelucrare a mineralelor**

(a) Cuptoare de cocs (distilare uscată a cărbunelui);

(b) instalații pentru fabricarea cimentului;

(c) instalații pentru producerea azbestului și fabricarea produselor din azbest (proiecte neincluse la anexa I);

(d) instalații pentru fabricarea sticlei și a fibrei de sticlă;

(e) instalații pentru topirea substanțelor minerale, inclusiv pentru producerea fibrelor minerale;

(f) fabricarea produselor ceramice prin ardere, în special a țiglei pentru acoperiș, a cărămizii refractare, a țiglei, a gresiei ceramice sau a porțelanului.

6. **Industria chimică (Proiecte neincluse în anexa I)**

(a) Tratarea produselor intermediare și fabricarea preparatelor chimice;

(b) fabricarea pesticidelor și a produselor farmaceutice, a vopselei și lacurilor, a elastomerilor și a peroxizilor;

(c) instalații de depozitare a petrolului, a produselor petrochimice și chimice.

7. **Industria alimentară**

(a) Fabricarea uleiurilor și a grăsimilor vegetale și animale;

(b) ambalarea în cutii și conserve a produselor animale și vegetale;

(c) fabricarea produselor lactate;

(d) fabricarea și malțificarea berii;

(e) fabricarea dulciurilor și a siropurilor;

(f) instalații destinate sacrificării animalelor;

(g) instalații industriale pentru fabricarea amidonului;

(h) uzine pentru fabricarea făinii de pește și a unturii de pește;

(i) fabrici de zahăr.

8. **Industriile textilă, a pielăriei, a lemnului și a hârtiei**

(a) Instalații industriale pentru fabricarea hârtiei și a cartonului (proiecte neincluse în anexa I);

(b) instalații pentru pretratarea (operațiuni de spălare, înălbire, mercerizare) sau vopsirea fibrelor sau a textilelor;

(c) uzine pentru tăbăcirea pieilor brute și prelucrate;

(d) instalații pentru prelucrarea și producerea celulozei.

9. **Industria cauciucului**

Fabricarea și tratarea produselor pe bază de elastomeri.

▼M1

10. **Proiecte de infrastructură**

(a) Proiecte de amenajare a zonelor industriale;

(b) proiecte de amenajare urbană, inclusiv construirea de centre comerciale și parcări publice;

(c) construcția de căi ferate și platforme de transbordare intermodală, precum și de terminale intermodale (proiecte neincluse la anexa I);

(d) construcția de aerodromuri (proiecte neincluse la anexa I);

(e) construcția de drumuri, porturi și instalații portuare, inclusiv porturi pentru pescuit (proiecte neincluse la anexa I);

(f) construcția căilor navigabile interne neincluse la anexa I, lucrări de canalizare și de regularizare a inundațiilor;

(g) baraje și alte instalații destinate să rețină apa sau să o depoziteze pe termen lung (proiecte neincluse la anexa I);

(h) linii de tramvai, căi ferate aeriene sau subterane, linii suspendate sau linii similare de o anumită categorie și folosite exclusiv sau în principal pentru transportul persoanelor;

(i) conducte de gaz și petrol (proiecte neincluse la anexa I);

(j) instalații de apeducte pe distanțe lungi;

(k) lucrări costiere pentru combaterea eroziunii și lucrări maritime destinate modificării coastei prin construirea de baraje, diguri portuare, jetele și alte lucrări de protecție împotriva acțiunii mării, cu excepția întreținerii și a reconstruirii acestor lucrări;

(l) sisteme de captare și de reîncărcare artificială a apei subterane neincluse la anexa I;

(m) lucrări de transfer al resurselor de apă între bazine fluviale neincluse la anexa I.

11. **Alte proiecte**

(a) Piste permanente de curse automobilistice sau piste de încercare pentru autovehicule;

(b) instalații pentru evacuarea deșeurilor (proiecte neincluse la anexa I);

(c) uzine de tratare a apei reziduale (proiecte neincluse la anexa I);

(d) terenuri de depozitare a nămolului industrial;

(e) depozitarea fierului vechi, inclusiv a vehiculelor casate;

(f) bancuri de testare pentru motoare, turbine sau reactoare;

(g) instalații pentru fabricarea fibrelor minerale artificiale;

(h) instalații pentru recuperarea sau distrugerea substanțelor explozibile;

(i) centre de ecarisaj.

12. **Turism și agrement**

(a) Piste de schi, teleschiuri și telecabine și lucrări de amenajare aferente;

(b) porturi de agrement;

(c) sate de vacanță și complexuri hoteliere din afara zonelor urbane și lucrări de amenajare aferente;

(d) terenuri permanente de camping și campinguri de rulote;

(e) parcuri de distracții.

13. — Orice modificare sau extensie a proiectelor menționate la anexa I sau la anexa II, deja autorizate, executate sau în curs de executare, care pot avea efecte negative semnificative asupra mediului ►M2 (modificare sau extindere care nu este inclusă în anexa I) ◄.

— proiecte prevăzute la anexa I care sunt întreprinse exclusiv sau în principal pentru perfectarea și testarea noilor metode și produse și care nu sunt utilizate pentru o perioadă mai lungă de doi ani.

▼M1

ANEXA III

CRITERII DE SELECȚIE PREVĂZUTE ÎN ARTICOLUL 4 ALINEATUL (3)

1. **Caracteristicile proiectelor**

Caracteristicile proiectelor trebuie luate în considerare în special în funcție de:

— dimensiunea proiectului;

— cumularea cu alte proiecte;

— utilizarea resurselor naturale;

— producția de deșeuri;

— poluare și alte efecte nocive;

— riscul producerii de accidente, legate în special de substanțele și tehnologiile utilizate.

2. **Localizarea proiectelor**

Sensibilitatea mediului în zonele geografice care ar putea fi afectate de proiect trebuie luată în considerare în special în funcție de:

— destinația existentă a terenului;

— bogăția, calitatea și capacitatea de regenerare relativă a resurselor naturale ale zonei;

— capacitatea de încărcare a mediului natural, acordând o atenție specială următoarelor zone:

(a) zone umede;

(b) zone costiere;

(c) zone montane și forestiere;

(d) rezervații și parcuri naturale;

(e) zone repertorizate sau protejate de legislația internă a statelor membre; arii cu protecție specială indicate de statele membre în conformitate cu Directivele 79/409/CEE și 92/43/CEE;

(f) zone în care normele de calitate a mediului fixate de legislația comunitară sunt deja depășite;

(g) zone cu o densitate mare a populației;

(h) peisaje importante din punct de vedere istoric, cultural și arheologic.

3. **Caracteristicile impactului potențial**

Efectele semnificative pe care le-ar putea avea un proiect trebuie tratate ținând seama de criteriile enumerate la punctele 1 și 2, în special în funcție de:

— răspândirea impactului (zona geografică și ponderea populației afectate);

— natura transfrontalieră a impactului;

— amploarea și complexitatea impactului;

— probabilitatea impactului;

— durata, frecvența și reversibilitatea impactului.

▼M1

ANEXA IV

INFORMAȚII PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 5 ALINEATUL (1)

1. Descrierea proiectului, care să cuprindă, în special:

   — o descriere a caracteristicilor fizice ale întregului proiect și cerințele în materie de utilizare a terenului în cursul fazelor de construcție și funcționare;

   — o descriere a principalelor caracteristici ale procedeelor de fabricație, de exemplu, natura și cantitatea materialelor utilizate;

   — estimarea, în funcție de tip și cantitate, a reziduurilor și a emisiilor potențiale (poluarea apei, aerului și solului, zgomot, vibrații, lumină, căldură, radiații etc.), rezultate din desfășurarea proiectului propus.

2. După caz, un plan al principalelor alternative studiate de către întreprinzătorul proiectului și o prezentare a principalelor motive care susțin alegerea lui, luând în considerare efectele asupra mediului.

3. Descrierea elementelor de mediu care ar putea fi afectate în mod semnificativ de către proiectul propus, cuprinzând, în special, populația, fauna, flora, solul, apa, aerul, factorii climatici, bunurile materiale, inclusiv patrimoniul arheologic și arhitectural, peisajul și relațiile dintre toți acești factori.

4. Descrierea ([1]) efectelor semnificative pe care proiectul propus le poate avea asupra mediului și care rezultă din:

   — existența proiectului;

   — utilizarea resurselor naturale;

   — emisiile de poluanți, crearea fenomenelor nocive și eliminarea deșeurilor,

   precum și descrierea de către întreprinzător a metodelor de estimare folosite pentru evaluarea efectelor asupra mediului.

5. Descrierea măsurilor preconizate pentru prevenirea, reducerea și, dacă este posibil, compensarea oricăror efecte nefavorabile asupra mediului.

6. Un rezumat nontehnic al informațiilor furnizate în rubricile menționate anterior.

7. Prezentarea oricăror dificultăți (deficiențe tehnice sau lipsa cunoștințelor profesionale) întâlnite de către întreprinzătorul proiectului la sintetizarea informațiilor necesare.

([1]) Această descriere ar trebui să cuprindă efectele directe și toate efectele indirecte, secundare, cumulative, pe termen scurt, mediu și lung, temporare și permanente, pozitive și negative ale proiectului.